

Οφειλομένη απάντηση της Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου εις τον Ηγούμενον της Ιεράς Μονής Δοχειαρίου Αρχιμ. Γρηγόριο Αρχιελαγίτη (Γέροντας Εφραίμ, Καθηγούμενος Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου)

/ [Πεμπτούσία](#)

Άγιε Ηγούμενε,

Αν και δεν θεωρούμε για Αγιορείτες σωστό τον τρόπο επικοινωνίας μέσω του διαδικτύου, δεν μας αφήνετε δυστυχώς άλλη επιλογή. Και το πράττουμε με πόνο, όχι μόνο για σας τον ίδιο ως αίτιο, αλλά και για τις ψυχές που συστηματικά πλέον σκανδαλίζετε με την άκριτη ενέργειά σας να δημοσιεύετε άδικες, πικρόχολες και συκοφαντικές κρίσεις σας, οι οποίες όχι μόνο δεν οικοδομούν, όπως θα άρμοζε σε ένα ώριμο πνευματικό άνθρωπο, αλλά αντιθέτως προκαλούν εσωτερική ταραχή και σκανδαλισμό, ο οποίος και ως διαδιδόμενος ηλεκτρονικά, παίρνει μεγάλες

διαστάσεις. Έχει δε απρόβλεπτες αρνητικές συνέπειες στην πνευματική ζωή των ανθρώπων που αγωνίζονται για τη σωτηρία τους. Αν δε σ' αυτούς προξενείτε τέτοια ζημιά, δεν μπορείτε να αντιληφθείτε, ως φαίνεται, τα όπλα που δίνετε στα χέρια των εχθρών της Εκκλησίας, της πίστεως και του Αγίου Όρους. Μακάρι να υπήρχαν κοντά σας συνετοί άνθρωποι που να σας αγαπούν γνησίως, να διαπνέονται από εκκλησιαστικό φρόνημα και να διαθέτουν λεπτή συνείδηση, για να σας προφύλασσαν από αυτήν την ζημιογόνο τακτική.

Στο «επανάγαγε εις το βάθος» (Λουκ. 5,4) που είπε ο Κύριος στον Πέτρο, για να ακολουθήσει η θαυμαστή αλιεία, οι Πατέρες βλέπουν μία αλληγορία, ένα διδακτικό συμβολισμό. Πρόκειται για την καλώς νοουμένη εσωστρέφεια. Γύρνα πίσω και μπες στο βάθος της ψυχής σου, για να δείς τον πραγματικό σου εαυτό, τις ρίζες των παθών σου, να εκτιμήσεις την όλη σου εσωτερική κατάσταση, και αρχίζοντας από την αυτομεμψία, να βιώσεις την αληθινή μετάνοια. Και η αληθινή μετάνοια δεν αφήνει περιθώρια κατακρίσεως ζώντων και νεκρών, αλλά σκέπτεται και προσεύχεται «τελωνικώς» ζητώντας το θείο έλεος. Ο Φαρισαίος που δεν έφυγε από την προσευχή στον ναό δικαιωμένος, έκανε δύο ανεπίτρεπτα πράγματα τα οποία προκάλεσαν τη θεϊκή αποστροφή. Επαίνεσε τον εαυτό του για τα καλά του έργα και κατέκρινε τον τελώνη για την αμαρτωλότητά του, τη στιγμή που εκείνος χτυπούσε το στήθος του εν μετάνοια λέγοντας το «ο Θεός ιλάσθητι μοί τω αμαρτωλώ» (Λουκ. 18,13).

Δεν νομίζετε, άγιε Ηγούμενε, ότι κι εσείς τηρείτε την καταδικασμένη από τον Θεό φαρισαϊκή στάση; Κατακρίνετε αδίκως, συκοφαντικώς, ενίοτε δε και αισχρώς, επαινώντας αυτάρεσκα εμμέσως τον εαυτό σας ως υπόδειγμα καθαρότητας, και ως εκ τούτου δικαιούμενος να κρίνει τους πάντες ως κριτής της οικουμένης: την Εκκλησία, τους Αγίους της, τους Επισκόπους, τους αδελφούς σας Ηγουμένους, τους κελλιώτες Μοναχούς (με τερατώδεις κατηγορίες), πολιτικά πρόσωπα και κοσμικούς. Στοχοποιείτε και χτυπάτε προφορικώς και διαδικτυακώς, ικανοποιώντας την νομιζόμενη καθαρότητά σας!

Είναι λογικό να υποθέτουμε με βεβαιότητα ότι έχετε «δικούς σας» ανθρώπους, «κύκλο» προσώπων τα οποία γνωρίζοντας τον χαρακτήρα σας, σας πληροφορούν αυτά που θέλουν, όπως τα θέλουν, προσφέροντάς σας τη «χαρά» που ξέρουν ότι σας τρέφει και χαίρονται «πνευματικά» κι αυτοί ! Αν εσείς ο ίδιος τηρούσατε το θείο θέλημα, δεν θα τους ακούατε ηδέως, αλλά θα τους αποπέμπατε σύμφωνα με το ψαλμικό «τον καταλαλούντα λάθρα τον πλησίον αυτού, τούτον εξεδίωκον» (Ψαλμ. 100,5). Επ αυτού του θέματος και δυό λόγια Αγίων Πατέρων. α) Μεγάλου Βασιλείου: «Ο καταλαλών αδελφού η ανεχόμενος καταλαλούντος αφορισμού άξιοι και οι αμφότεροι». β) Ι. Χρυσοστόμου: «Ημείς δε μήτε λέγωμεν κακώς και τοις

λέγουσιν ακοήν μη παράσχωμεν, «ακοήν γαρ, φησίν, ματαίαν μη παραδέξη». Ουκ είπε μη πιστεύσης, αλλά μηδέ δέξη, διό και ο Προφήτης, «εξεδίωκον, φησίν τον καταλαλούντα», ουκ είπεν ουκ είστευον ή ου παρεδεχόμεν τα λεγόμενα, αλλά και ως εχθρόν απήλαυνον. Είπέ προς τον καταλαλούντα, έχεις επαινέσαι τινά; ανοίγω τας ακοάς ίνα δέξωμαι τα μύρα· κακώς θέλεις ειπείν; αποφράττω την είσοδον τοις ρήμασιν, ου γαρ ανέχομαι κόπρον και βόρβορον δέχεσθαι» (εσάς αυτός ο κόπρος όχι μόνο σας ευχαριστεί, αλλά και παγκοσμίως διά του διαδικτύου, χαίρων τον σκορπάτε). γ) Αγίου Μαξίμου: «Επιστόμιζε τον καταλαλούντα εν ακοαίς σου, ίνα μη διπλήν την αμαρτίαν συν αυτώ αμαρτάνης, και σαυτόν ολεθρίω πάθει εθίζων κακείνον κατά του πλησίον φλυαρούντα ουκ ανακόπτων. Μη δώης την ακοήν σου τη γλώσση του καταλάλου, μηδέ την γλώσσαν τη ακοή του φιλοψόγου, ηδέως λαλών η ακούων κατά του πέλας, ίνα μη εκπέσης της αγάπης και αλλότριος ευρεθής της αιωνίου ζωής».

Απόλυτη είναι η εντολή του Χριστού «μη κρίνετε ίνα μη κριθήτε» (Ματθ. 7,1). Και στο αμέσως επόμενο χωρίο γίνεται απόλυτα αποκαλυπτικός και ξεκάθαρος σε ο,τι αφορά τις συνέπειες λέγοντας, «εν ω γαρ κρίματι κρίνετε κριθήσεσθε και εν ω μέτρω μετρείτε μετρηθήσεται υμίν».

Η μακραίωνη εμπειρία των θείων Πατέρων, θεωρεί και μόνο τον λογισμό κατακρίσεως αιτία άρσεως της Χάριτος και πρόξενο λειτουργίας του πνευματικού νόμου κατά τρόπο παιδαγωγικό και αναλόγως σκληρό. Αλλά εσείς ξεπεράσατε την έκταση που παίρνει ένας κακός λόγος με μία συζήτηση, μία ομιλία, ένα άρθρο στον τύπο. Χρησιμοποιείτε το ηλεκτρονικό βήμα. Κι αυτά που γράφετε γίνονται παγκοσμίως γνωστά σε μία στιγμή, ανεμποδίστως δε πλέον διαδιδόμενα... Εάν με περισυλλογή και ταπείνωση συνειδητοποιήσετε το κακό που έχετε κάνει σε ψυχές, θα κινδυνεύσετε να πέσετε σε απόγνωση. Μην ικανοποιείτε ότι προσφέρετε ωραία και ωφέλιμα αναγνώσματα και διδακτικές ιστορίες, διότι και σ' αυτά μέσα υπάρχουν σταγόνες του δηλητηρίου, οι οποίες κάνουν αργά η γρήγορα το κακό στην ψυχή του καλοπροαίρετου, απλού, ενθουσιώδους και ανυποψίαστου ανάγνωση.

Αλλά ας τοποθετηθούμε πιο συγκεκριμένα:

Επί πολλά χρόνια και κατά κόρον με έχετε διαβάσει σε πλήθος ανθρώπων, και τελευταία μέσα από ιστοσελίδες «δικών σας», οι οποίοι σας προσφέρουν ευχαρίστως βήμα. Και το πράττετε χωρίς ίχνος πνευματικής διακρίσεως, χωρίς να ερευνάτε την αλήθεια. Αν αυτό είναι καταδικαστέο για ένα οιονδήποτε άνθρωπο ανεξαρτήτως θρησκευματος, είναι απείρως καταδικαστέο για ένα ορθόδοξο Αγιορείτη Μοναχό και μάλιστα Ηγούμενο της ηλικίας σας, που θα έπρεπε να τον χαρακτηρίζει η εκ πείρας πνευματική ωριμότητα. Έχετε χρησιμοποιήσει για το

πρόσωπό μου αήθεις χαρακτηρισμούς και μάλιστα αποτολήσατε να κάμετε ασεβή συνδυασμό, δίκην λογοπαιγνίου, με το όνομα της Κυρίας Θεοτόκου που αισχυνόμεθα να τον επαναλάβουμε εδώ! Και αυτό με αφορμή τη μεταφορά σε Μονές και Ναούς αντιγράφων θαυματουργών Εικόνων της Ι. Μονής μας και επειδή τις συνοδεύουμε εμείς προσωπικώς.

Τις ιερές αυτές Εικόνες, μας τις ζητούν διά της κανονικής εκκλησιαστικής οδού και ανταποκρινόμεθα πάλιν διά της κανονικής εκκλησιαστικής οδού. Όλα δηλαδή γίνονται κατόπιν συνεννοήσεως με τον εκάστοτε οικείο Επίσκοπο, «και δίχα της γνώμης του Επισκόπου» δεν γίνεται τίποτε. Και δεν τις στέλνουμε με συνήθη τρόπο αποστολής - κάτι που θα ήτο ασέβεια - αλλ' ούτε με μία τυπική αντιπροσωπεία. Τις συνοδεύουμε προσωπικώς ως Ηγούμενος της Μονής μας, αποδίδοντας οφειλόμενη τιμή προς Αυτήν την Κυρίαν και Έφορον όλου του Αγίου Όρους. Από πλευράς Μονής και ημών προσωπικώς, δεν υπάρχει ούτε κατ' ίχνος κάτι το ιδιοτελές. Αυτή δε η μετά δακρύων εκφραζομένη ευλάβεια του πλήθους των πιστών, ο πνευματικός επιστηριγμός που είναι τόσο αναγκαίος στις μέρες μας, καθώς και η εις το διηνεκές παρουσία των θείων αυτών Εικόνων, οι οποίες γίνονται σημεία θερμής προσευχητικής αναφοράς τόσο των πονεμένων ανθρώπων, δικαιώνουν και τις κατά τόπους εκκλησιαστικές αρχές, αλλά και την ανταποκρινόμενη στα αιτήματά τους Ιερά Μονή μας. Το ότι η καλωσύνη και ευγένειά τους θεωρεί καλό να τιμήσει στο ευτελές μας πρόσωπο την δωρήτρια Ιερά Μονή μας, είναι κάτι που ουδέποτε επιθυμήσαμε. Ακολουθούμε το πρόγραμμα που καταρτίζουν, δεχόμενοι τις όποιες εκδηλώσεις αγάπης τους κατά τη φιλοξενία. Στο πλαίσιο αυτό λειτουργούμε και αγρυπνούμε και υπακούοντες απευθύνουμε λόγους παρακλήσεως στον λαό του Θεού η σε ιερατικές συνάξεις που συγκαλούν οι οικείοι Ποιμενάρχες. Εμείς μετά το πέρας του προγράμματος, η και νωρίτερα κάποιες φορές, αποχωρούμε επιστρέφοντας στη βάση της μετανοίας μας. Όμως οι Εικόνες της Παναγίας μας μένουν και για τις επερχόμενες γενεές, οι οποίες θα καταφεύγουν και θα προσεύχονται. Θα αποτελούν ένα αιώνιο σύνδεσμο με το Περιβόλι της. Που βλέπετε το κακό, άγιε Ηγούμενε;

Γράψατε πικρόχολα και περί της Τιμίας Ζώνης της Παναγίας μας. Ελεγκτής και για τις εξόδους της στον κόσμο, οι οποίες νομίμως και κανονικώς γίνονται τόσο από αγιορειτικής όσο και από εκκλησιαστικής πλευράς. Αν συνοδεύουμε προσωπικώς τις Εικόνες της, πολύ περισσότερο επιβάλλεται να το πράττουμε για την Τιμιά Ζώνη της, ως μόνο Θεομητορικό κειμήλιο το οποίο τόσο πολύ ευλαβείται και τιμά ο κόσμος. Οι οικείοι Ιεράρχες γνωρίζουν, ότι η Μονή μας δεν επωφελείται απολύτως σε τίποτε οικονομικώς. Πάντοτε εκ των προτέρων η παράκλησή μας είναι, όλα τα έσοδα να πηγαίνουν στο Φιλόπτωχο Ταμείο. Έτσι, και οι πιστοί (κυρίως οι γυναίκες που δεν μπορούν να έλθουν στο Άγιο Όρος) έχουν την ευκαιρία

να προσκυνήσουν, θερμές προσευχές αναπέμπονται, πολυάριθμα θαύματα γίνονται, η πίστη τονώνεται και από τα έσοδα πολλοί πτωχοί ανακουφίζονται. Που βλέπετε το κακό άγιε Ηγούμενε; Φαίνεται όμως πως λησμονήσατε το γεγονός, ότι με παρακαλούσατε πειστικά σε μία της έξοδο να την πάω στο καλούμενο Μετόχι σας (γυναικείο) που βρίσκεται στην περιφέρεια της Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά, κάτι που κάναμε για να μη σας πικράνουμε! Τότε έπρεπε να βγεί από το Άγιον Όρος και τις άλλες φορές όχι;

Με έχετε ακόμη κατηγορήσει ότι δεν έχω συνδράμει οικονομικά έναν προσκυνητή που ήλθε εξ ονόματός σας να αιτηθεί ελεημοσύνη. Σας διαφεύγει πόσους στέλνουν Ηγούμενοι από διάφορες Μονές και πόσους εκ του υστερήματός μας υπερβαλλόντως βοηθούμε; Κι αυτό έγινε επειδή δεν καταδεχθήκατε να μου τηλεφωνήσετε, η έστω να μου στείλετε ένα σημείωμα για εξακρίβωση του λόγου το αληθές. Πολλοί έρχονται εξ ονόματος Ηγουμένων ψευδώς και το μόνο που θέλαμε ήταν να είμαστε σίγουροι ότι ο περί ου ο λόγος ήταν απεσταλμένος από εσάς.

Γιατί έχετε απέναντί μου αυτά τα εμπαθή αισθήματα τα οποία μάλιστα δημοσιοποιείτε μέσω διαδικτύου, με χαιρέκακο στόχο την συκοφαντική δυσφήμησή μου, ενώ γνωρίζετε τα δικά μου αγαθά, ευγενή αισθήματα προς το δικό σας πρόσωπο, για τα οποία κάποτε με ευχαριστούσατε; Γιατί κατά καιρούς μου στέλνετε επιστολές με το περιεχόμενο που ξέρετε; Ποιος σας κατέστησε γενικό επόπτη της Ιεράς Μονής μας; Ποιος σας κατέστησε Ηγούμενο Ηγουμένων για να υφιστάμεθα όλοι τα άδικα πυρά σας; Ποιος σας κατέστησε υπεράνω Γεροντικών Συνάξεων οι οποίες κατά Νόμον αποφασίζουν για τα θέματα των Ιερών Μονών των; Ποιόν άλλο Ηγούμενο του Αγίου Όρους είδατε να έχει τη δική σας τακτική και συμπεριφορά; Ποιος από μας αναμείχθηκε ποτέ στα εσωτερικά της Μονής σας, η ποιος κατέφυγε στα προσφιλή σε σας μέσα για δυσφήμησή σας; Δεν έχετε καμμία αρμοδιότητα, ούτε εκ του Καταστατικού Χάρτου διοικητική, ούτε και πνευματική. Θα μπορούσαμε πολλά να σας λέγαμε. Και αδελφικές συμβουλές εν αγάπη να σας απευθύνουμε. Η νομίζετε πως δεν έχουμε γίνει αμέτρητες φορές δέκτες παραπόνων και μάλιστα για τη γνωστή τοις πάσι ανάρμοστη φρασεολογία σας, την ανάρμοστη για λαϊκούς και παντελώς απαράδεκτη για Μοναχό Αγιορείτη και μάλιστα Ηγούμενο; Κι όμως, ποτέ δεν σας ενοχλήσαμε, των δε σκανδαλισμένων από το απύλωτο στόμα σας, προσπαθούμε να ηρεμούμε τον λογισμό. Με πόνο προσευχόμαστε ελπίζοντας να σας φωτίσει ο «θέλων πάντας σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Α΄ Τιμ. 2,4).

Όσο μπορούμε τηρούμε το του Παύλου, «ανεχόμενοι αλλήλων εν αγάπη» (Εφεσ. 4,2). Αλλά η ανοχή σταμάτησε εκεί που άρχισε η συνειδησιακή μας ευθύνη, το ιερό

χρέος να προστατεύσουμε τη μνήμη του Γέροντός μας Ιωσήφ. Τον κακολογούσατε από τότε που δεν τον ξέρατε ακόμη κατ' όψιν. Υπάρχει δε και περιστατικό προ τεσσαρακονταετίας περίπου, που βρεθήκατε σε δεινή θέση κακολογώντας τον σε πνευματικό του παιδί (τι διάκριση αλήθεια!!!), μέσα στο караβάκι κι ήταν δίπλα ο αείμνηστος Γέροντας. Ο καλός υποτακτικός είχε την παρρησία να σας βάλει στη θέση σας. Και ιδού η σύγκριση: Σείς, αν και άδικος κατηγορος του Γέροντος και διαβολεύς του υποτακτικού του, θυμώσατε, θεωρώντας προσβολή σε Ηγούμενο το ότι πήρατε την απάντηση που σας έπρεπε. Αντιθέτως, ο καλλιεργημένος υιός του μεγάλου Ιωσήφ του Ησυχαστού, ο οποίος είχε μάθει να κρατά την αυτομεμφία, την αγάπη, την ανεξικακακία, δεν ταραχτήκε καθόλου από τα λεγόμενά σας. Την πλήρωσε μάλιστα με αυστηρότατες παρατηρήσεις ο υποτακτικός, ο οποίος «αυθαδίασε» σε ένα Ηγούμενο υπερασπιζόμενος τον Γέροντά του. Η έγνοια του δεν ήταν τα εις βάρος του λεχθέντα, αλλά η πνευματική κατάσταση του υποτακτικού του, την οποία ήθελε να διατηρεί διασφαλισμένη μέσα στην αγία ταπείνωση. Αλήθεια, δεν σας νιάζει για το τι παράδειγμα δίνετε στις ψυχές των οποίων την πνευματική κηδεμονία αναλάβατε;

Εδώ και εννέα χρόνια έχει κοιμηθεί ο Γέροντάς μας και χωρίς φόβο Θεού αποτολμάτε να γράφετε μέσα από το διαδύκτιο αισχρά πράγματα. Η διασυκοφαντίας προσβολή μνήμης νεκρού τιμωρείται από την Ελληνική Δικαιοσύνη, κάτι που υπέστη όμοιός σας συκοφάντης δημοσιογράφος για τον ίδιο λόγο. Εκεί, ενώπιόν της έδρας, θα αναγκαστείτε να βεβαιώσετε την αλήθεια των κατηγοριών. Θα υποχρεωθείτε να κατονομάσετε αυτούς που σας τα είπαν. Κι αυτοί με τη σειρά τους θα κληθούν να αποδείξουν μεθ' όρκου τις κατηγορίες. Θα τους αναφέρετε; Και αν ναι, θα έλθουν; Η θα σας διαψεύδει ένας-ένας, τρέμων τις εκ του Νόμου συνέπειες; Θα είστε απέναντι στο Νόμο μόνος και αναπολήγητος. Υπάρχοντος δε ήδη και του δεδικασμένου για το ίδιο θέμα, άξιος λύπης. Κι ακόμη, η ιερότητα της αιθούσης δεν θα σας επιτρέψει να βωμολογήσετε για να εκτονωθείτε...

Όμως δεν θα το πράξουμε. Σας παραδίδουμε στο έλεος του Θεού, διότι αυτό πάντα έκανε και αυτό θα θέλει εκεί που βρίσκεται ο ανεξίκακος Γέρων Ιωσήφ, ο πνευματικός υιός του συμπατριώτη σας Ιωσήφ του Ησυχαστού, ο οποίος, αν και όσιος μαρτυρείται, δεν ξέφυγε των πεπυρωμένων βελών σας. Αλήθεια, περί του γίγαντος τούτου του ησυχασμού και αναγεννητού του Αγίου Όρους, δεν διδαχθήκατε τίποτε από τον Γέροντα Εφραίμ τον Κατουνακιώτη τον οποίο είχατε σε ευλάβεια;

Άγιε Ηγούμενε, εμείς ζήσαμε τον Γέροντά μας και γνωρίσαμε εμπειρικά την αρετή του, καθώς και τη χάρη της παρουσίας του και τη δύναμη των ευχών του. Κανείς και τίποτα δεν μπορεί να αποδομήσει μέσα μας, «ο εωράκαμεν τοις οφθαλμοίς

ημών, ο εθεασάμεθα και αι χείρες ημών εψηλάφησαν» (Α΄ Ιωάν. 1,1). Κανείς από τους ομόφρονές σας, πολύ δε περισσότερο εσείς. Στην ουράνια δόξα που βρίσκεται «ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός», συνεχίζει να συγχωρεί και εσάς και τους ομοίους σας. Για τις ψυχές όμως αυτών που σας πιστεύουν ανησυχούμε.

Η Παναγία μας του έκανε τη μεγάλη τιμή να του δώσει τη Μεγίστη Μονή της, το Βατοπαίδι, μετά από αιώνων ιδιορρυθμία και έσχατη παρακμή. Έβαλε τα θεμέλια της νέας του ζωής, χάραξε την πνευματική του πορεία, αξιώθηκε να δει τους πρώτους καρπούς, μετά δε την οσιακή του κοίμηση, νιώθουμε τη σκέπη των ευχών του. Για εμάς τα πνευματικά του παιδιά είναι το καύχημά μας, ο δε τάφος του μέσα στη Μονή μας πηγή δυνάμεως. Κι αυτή την τιμή του έκανε η Παναγία. Να είναι ο τάφος του μέσα στη Μονή, δίπλα στο καθολικό της, το και προσευχητικό κέντρο της συνοδείας του. Όσο θα συνεχίζεται με τόσο αθεόφοβο θράσος η συκοφάντισή του, τόσο ο Θεός θα τον δοξάζει. Στις ασεβείς γλώσσες και στις γραφίδες της χολής θα μένει μόνο η αμαρτία.

Φθάσατε, Άγιε Ηγούμενε, μέχρι του σημείου να μας κατηγορήσετε ότι κάναμε στον κοιμηθέντα Γέροντά μας μακιγιάζ για να χαμογελά. Οποία - αληθώς - τόλμη ασεβείας! Αυτό ούτε ο διάβολος θα μπορούσε να το σκεφθεί. Φρίττουμε στην ιδέα ότι το σκεφθήκατε εσείς. Αλλά και αν «δικός σας» σας το σέρβιρε, εσείς φέρετε μεγάλη ευθύνη ότι το υιοθετήσατε και το χειρότερο με την υπογραφή σας αναρτήθηκε στο διαδίκτυο. Έως που θα φθάσετε; Τα της κοιμήσεώς του μέχρι και την ταφή του τα ζήσαμε πολλοί. Αποτελούν αδιαμφισβήτητα γεγονότα. Γνωρίζουμε ότι σας πονά το θεόθεν σημείον, γιατί ακυρώνει την κακοήθεια γλωσσών και γραφίδων. Σας πονά και μετά από εννέα χρόνια το ουράνιο ράπισμα. Αλλά που σύνεση! Που σεβασμός για ένα κεκοιμημένο Γέροντα Μοναχό; Τι αλήθεια φοβάστε;

Υπερασπιζόμενοι, λοιπόν, τη μνήμη του Γέροντός μας, χάριν των αναγνωστών, σκαδαλισθέντων και μη, σας λέμε και τούτο: Γιατί πάτερ Γρηγόριε Αρχιεπελαγίτη και Ηγούμενε της Μονής Δοχειαρίου, γιατί να σας πιστέψουν οι λογικοί άνθρωποι, όταν από την αήθη γλώσσα σας δεν γλύτωσαν ούτε ο Όσιος Σιλουανός ο Αθωνίτης, ούτε ο Άγιος Παΐσιος, ούτε ο Άγιος Πορφύριος; Πολύ καλά γνωρίζετε τι ελεεινά πράγματα έχετε πει, εσείς, για τους μεγάλους αυτούς Αγίους...

Στο δυσώδες άρθρο σας με τίτλο «Εκκολαπτόμενοι άγιοι», γράφετε και κατά του Γέροντος Εφραίμ της Αριζόνας. Εσείς για εκείνον! Εσείς για τον μεταλαμπαδευτή του Αγιορειτικού Μοναχισμού σε μία ολόκληρη ήπειρο... Για τον κτίτορα εικοσάδος Ιερών Μονών, πνευματικό πατέρα χιλιάδων ορθοδόξων, ομογενών και μη, μα και διδάσκαλο της εν Χριστώ ορθοδόξου ζωής, ανάμεσα στην πανσπερμία θρησκειών, παραθρησκειών και πλάνης.

Τέλος, κρίνετε και τη Μητέρα Εκκλησία Κωνσταντινουπόλεως για το ποιους αναγνωρίζει και διακηρύσσει ως Αγίους. Δεν μπορείτε να γράφετε ότι έχει αδικήσει τους όντως οσίους Γέροντες Αμφιλόχιο Μακρή και Φιλόθεο Ζερβάκο. Ούτε εσείς, ούτε κανείς μας έχει την ποιμαντική ευθύνη να κρίνει το Οικουμενικό Πατριαρχείο για το αν και πότε θα προβεί σε αγιοκατατάξεις. Ούτε πιέσεις δέχεται, ούτε δημοσιεύματα το επηρεάζουν. Δεν είναι δε ασύνηθες να βάζουν και στο στόμα του Πατριάρχου ο,τι θέλουν κάποιои. Αν ο Παναγιώτατος ησυχολείτο με δαύτους, θα έπρεπε να υπάρχει ειδική υπηρεσία στο Φανάρι για να διαψεύδει και να απαντά!

Εκείνο που έχει την αρμοδιότητα, έχοντας τη συναίσθηση της μεγάλης του ευθύνης και κουβαλώντας αιώνων εμπειρία και μαρτυρική ιστορία, γνωρίζει τι κάνει. Μέσα στα πλαίσια αυτά που υπεύθυνα πορεύεται, δεν κινδυνεύει να πέσει σε παγίδες «εκκολαπτομένων αγίων». Τέτοιοι «κίνδυνοι» υπάρχουν μόνον στον καθ' έξιν κακό σας λογισμό. Και επειδή ευλαβείσθε τόσο τους ανωτέρω οσίους Γέροντες με τους οποίους συναναστραφήκατε, διερωτηθείτε παρακαλώ: Θα ενέκριναν ποτέ τέτοια χρήση της γλώσσας και της γραφίδας σας;

Κλείνοντας, Άγιε Καθηγούμενε, κ. Γρηγόριε, την διαδικτυακή επιστολή μου, την οποία με πόνο αναγκάσθηκα να γράψω, θέλω να σας υπενθυμίσω τον λόγο του οσίου Παϊσίου του Αγιορείτου: «πρέπει ο καθένας μας να γίνει εργοστάσιο καλών λογισμών». Αυτό αδελφικά εκ καρδιάς σας το ευχόμαστε. Αν δε αυτό τον λόγο μπορέσετε, με τις πρεσβείες των οσίων Γερόντων Αμφιλοχίου και Φιλοθέου, να τον πραγματώσετε θα μας δώσετε μεγάλη χαρά και αναψυχή.

Καλή Τεσσαρακοστή.

Ο Καθηγούμενος
Αρχιμανδρίτης Εφραίμ
και άπασα η Γεροντική Σύναξις